

ЗВЯЗДА

ОРГАН ЦК і МЕНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 50 (6327) | 3 сакавіка 1939 г., пятніца | ЦЕНА 10 КАП.

ВЯЛІКАЕ СУСВЕТНАЕ ЗНАЧЭННЕ
ТРЭЦЬЯЙ СТАЛІНСКАЙ ПЯЦІГОДКІ

Пад кіраўніцтвам партыі Леніна — Сталіна працоўныя нашай краіны ўзбудавалі, акаменвалі, узводзяць будынак камунізму. Падначартанні трэцяга пяцігодкавага плана развіцця народнай гаспадаркі СССР, запісаныя ў тэзісах даклада таварыша В. Молатава на XVIII з'ездзе ВКП(б), адкрываюць перад намі краінай новыя грандыёзныя перспектывы, велічныя гарызонты: «... СССР уступіў у трэцім пяцігоддзі ў новую паласу развіцця, у паласу завяршэння будаўніцтва асабліва высокага сацыялістычнага грамадства і паступовага пераходу ад сацыялізму да камунізму».

Усё перадавое чалавецтва з глыбокім захапленнем успрыняла вестку аб вялікіх дасягках, намічаных у трэцяй пяцігодцы. Бо трэцяя пяцігодка з'яўляецца новым рывачым доказам магутнасці і непераможнасці ідэі марксізма-ленінізму. Недаўня выдатны антыфашысцкі пісьменнік Генрых Ман пісаў, што веліч залатой трэцяй пяцігодкі з'яўляецца перамогай чалавека над капіталістычнай свечай да сёння.

Трэці пяцігодны план выклікае велізарную цікавасць не толькі ў лагерах прыяцельскага сацыялізму, але і ў стане яго ворагаў. Даўно мінула пара, калі буржуазныя вучоныя і журналісты разам з «гара-стэарыі» і II Інтэрнацыянала дазвалялі сабе хіхкаць над савецкімі планами. Блізару-я буржуазныя кумушкі ехалі заўважлі, што савецкія планы невыканальны, што большэвікі не справіцца з такімі задачамі, якія яны сабе ставяць. Не абыйшліся прарокствы буржуазных і машынісцкіх клікуш! Дзятэрміна-нае выкананне першай і другой савецкіх пяцігодкаў з'явілася неабвержным фактам, даказавшым усёму свету, што слова большэвікоў ніколі не разыходзіліся з справай.

Волгу буржуазнага друку на тэзісах даклада таварыша Молатава ясна паказвае, як змяніліся адносіны капіталістычнага свету да савецкіх планаў. Амерыканская буржуазная газета «Нью-Йорк пост» заявіла: «Новы савецкі пяцігодны план — план перамогі над амерыканскім журналістам «Нью-Йорк пост»». Трэці пяцігодны план — гэта сведчанне далейшага прагрэсу ў Савецкім Саюзе. Буйнейшыя буржуазныя газеты і журналы друкуюць вялікія артыкулы, прысвечаныя тэзісам даклада таварыша Молатава. Абароны капіталізму гавораць аб трэцяй пяцігодцы з палівамі і злобы, з дрэнна скрытым страхам, але яны вымушаны лічыцца з ёю, як з рэальным фактарам.

Больш чым калі-б та ні было ўзрасло міжнароднае значэнне плана эканамічнага і культурнага развіцця СССР і яго ўдзяленне на шырокіх стаі працоўных за рубіжом.

Капіталістычны свет сутрасе новым эканамічным крызісам. Не гледзячы на гонку ўзброенняў, спыняюцца многія фабрыкі і заводы, паступова знімаюцца цэлыя прамысловыя раёны. Замёрлая вёска не можа забяспечыць існавання мільёнах прыхільных і сярэдняй сям'і. На гэтым фоне росквіт прамысловасці і сельскай гаспадаркі ў СССР з'яўляецца пераможным сведчаннем перавагі сацыялістычнай сістэмы над прагнітым капіталістычным ладам. Кіруючы трэцяй пяцігодкі размер прамысловых прадукцыі ў СССР узнімаецца на 88 проц., прадукцыя сельскай гаспадаркі вырастае на 33 проц. Якая капіталістычная дзяржава асмельца паставіць перад сабой падобныя грандыёзныя задачы!

Ва ўмовах крызіса за рубіжом разбухае многіміліянная армія беспрацоўных — армія жабракоў і галодных людзей, у якіх за плячыма — рабаванне жыцця, а наперадзе — невыможнасць і ропач. Гэта армія «лішніх людзей» капіталістычнага свету бесперапынна падаўняецца прытокам разарушаных сям'яў з вёсак.

Велізарную радасць усяляюць у сэрцы мільёнаў зарубажных рабочых і сялян устаноўкі трэцяй пяцігодкі аб павышэнні добрытаў і культурнасці працоўных у СССР, аб павелічэнні іх спажывання больш чым у паўтара раз.

(Перадавы артыкул «Правды» за 2 сакавіка 1939 г.).

Герайчыя абаронцы радзімы
уступаюць у рады ВКП(б)

ПЕРШАЯ АСОБНАЯ ЧЫРВОНА-СІЯЧНАЯ АРМІЯ. 2 сакавіка. Дзейная падрыхтоўка да XVIII з'езда ВКП(б) суправаджаецца ростам партыйнай рады за лік лепшых людзей

Пленум Гомельскага абкома КП(б)Б

ГОМЕЛЬ. (Нар. «Звязда»). 1 сакавіка адбыўся Пленум Гомельскага абкома КП(б)Б. Пленум даўбраў чатырох членаў бюро абкома.

Пленум выбраў першым сакратаром абкома партыі тав. М. В. Жыжэнкава. Сакратаром абласнога камітэта партыі на працягу выбрав тав. П. С. Грук.

Учора на Краснай плошчы ў Маскве савецкі народ
пахававу бліжэйшага памочніка і друга В. І. Леніна,
члена ЦК ВКП(б), дэпутата Вярхоўнага Савета СССР
НАДЗЕЖДУ КАНСТАНЦІНАЎНУ КРУПСКУЮ

Таварышы Молатаў, Сталін, Варашылаў, Калінін, Кагановіч і Андрэў ля трыны Н. К. Крупскай у Калоннай зале Дома Саюзаў.

Фота П. Трошкіна.

ПАХАВАННЕ Н. К. КРУПСКАЙ
ЖАЛОБНЫ СХОД НА КРАСНАЙ ПЛОШЧЫ

АПОШНЯЕ РАЗВІТАННЕ

МАСКВА, 2 сакавіка. Сёння чырвоная сталіца хавае Надзежду Канстанцінаўну Крупскую.

Як і напярэдадні, аддаць ёй апошні доўг у Калонную залу Дома Саюзаў прышлі тысячы працоўных. Развітанне з прахам старэйшага большэвіка прышлі дэлегаты VII маскоўскай абласной і VI гарадской аб'яднанай канферэнцыі ВКП(б).

Доступ да ўрны з прахам пакойнай быў спынены ў 15 гадзін 30 хвілін. Пасля гэтага ў зале астатнія толькі бліжэйшыя прышлі Надзежду Канстанцінаўну.

У 16 гадзін 30 хвілін таварышы Н. А. Булганін, М. М. Літвінаў, Н. М. Швернік, Емельян Яраслаўскі, М. М. Кагановіч, Р. І. Петруковіч, Л. З. Мехіс, С. М. Будайны, Г. І. Кулік, А. Д. Лакцін, паднялі катафалк з урнай і панеслі яго ад Дома Саюзаў па Охотнаму руду, дзе выстраіліся пачотныя войскі экзорці.

Красную плошчу запоўнілі дэлегаты працоўных сталіцы. У велічэй пішны развітанне савецкі народ са сваёй дастойнай дачкай. У знак смутку многія савецкія калоны прыпусцілі чырвоныя сцягі, акаймленыя жалобнымі стужкамі.

У 17 гадзін жалобны катафалк быў устаноўлены на пастамент перад маўза-

леем Леніна. На трыбуне маўзалея — таварышы І. В. Сталін, В. М. Молатаў, Л. М. Кагановіч, К. Е. Варашылаў, М. І. Калінін, А. І. Міхан, А. А. Андрэў, Н. М. Швернік, Н. А. Булганін, А. Ф. Горкін, О. Ф. Леонава.

Жалобны сход адкрыў сакратар Праўды Вярхоўнага Савета СССР тав. А. Ф. Горкін. Ад імені ЦК ВКП(б) і Урада СССР выступіў Н. М. Швернік. Ад партыйных, савецкіх арганізацый і працоўных Масквы развітанне прамоў гаворыў сакратар МК і МКГ ВКП(б) тав. А. С. Шчэрбакоў. Дэпутат Вярхоўнага Савета СССР, дырэктар школы № 175 Свэрдлоўскага раёна Масквы, О. Ф. Леонава гаворыць прамоў ад імені мільёнаў рабочніцаў асветы і савецкай інтэлігенцыі.

Па сканчэнні жалобнага схода таварышы І. В. Сталін, В. М. Молатаў, Л. М. Кагановіч, К. Е. Варашылаў, М. І. Калінін, А. І. Міхан, А. А. Андрэў, М. Ф. Шчэрбакоў, Емельян Яраслаўскі, А. С. Шчэрбакоў беражліва паднялі жалобны катафалк з урнай і панеслі яго да Крэмлёўскай сцяны, якая назаўсёды прыняла прах старэйшага члена большэвіцкай партыі, бліжэйшага друга і памочніка Леніна, члена ЦК ВКП(б) і Праўды Вярхоўнага Савета СССР Н. К. Крупскай. (ТАСС).

ПРАМОВА тав. А. С. ШЧЭРБАКОВА *)

(Ад працоўных Масквы і Маскоўскай вобласці)

Таварышы!

Комуністычная партыя, працоўныя нашай краіны панеслі вялікую ўтрату. Няма больш з намі старога большэвіка, бліжэйшага друга і памочніка вялікага Леніна — Надзежды Канстанцінаўны Крупскай.

Пагасла цудоўнае жыццё! Перасталі біцца сэрца палкага рэвалюцыянера, аддаўшага ўсе свае сілы, усю сваю энергію, ўсё свае помыслы справе паровога сацыялістычнай рэвалюцыі.

У гэты жалобны дні яшчэ ярчэй устае светлы вобраз асаблівага чалавека, рэвалюцыянера, барацьбіта. Сустрэўшыся ў 1893 годзе з Вадзімірам Ільічам Леніным, Надзежда Канстанцінаўна стала яго бліжэйшым другам і памочнікам. Разам з Леніным перажыла яна нягоды — армісты, ссылі, эміграцыю, праследванні царскай ахраны.

Пасля Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі тав. Крупская выконвала буйнейшую партыйную і дзяржаўную работу. З першых дзён існа-

вання Наркомаветы яна член калегіі, а затым намеснік наркома. З няўтомнай энергіяй наладжвала яна справу народнай асветы і камуністычнага выхавання працоўных Савецкай краіны.

Савецкі народ па дастойству цэнціў гэту заслугу таварыша Крупскай. Таварыш Крупская была непаміра-йма да ворагаў рабочага класа і партыі. Надзежда Канстанцінаўна глыбока непаўдзяла агідных ворагаў народа, трацкіска-бухарынскіх пішнёў, найкітаў фашысцкіх разведкаў, і заклікала народ да бязлітаснай барацьбы з імі.

Выдатная жанчына нашага часу — Надзежда Канстанцінаўна заўсёды была актыўным барацьбітом міжнароднага рабочага руху і адным з арганізатараў і ўдзельніцаў барацьбы за вызваленне жанчыны ва ўсім свеце.

Няўмольная смерць абарвала цудоўнае жыццё. Надзежда Канстанцінаўна назаўсёды пакінула нас, але яе вобраз, вобраз самаадданасці, беззаветна адданасці справе Леніна-Сталіна барацьбіта за камунізм будзе жыць у сэрцах працоўных.

*) Скарочаная стэнаграма.

ПРАМОВА тав. О. Ф. ЛЕОНАВАЙ *)

(Ад работнікаў асветы)

Таварышы! Мы, настаўнікі і ўся інтэлігенцыя, разам з партыяй, разам з усім савецкім народам, панеслі перажыванне ўтраты. Незвычайнае вострае, халюючае памучце болю і смутку валодае намі. Няма больш з намі дарагага, нашага друга, старога большэвіка і цудоўнага чалавека Надзежды Канстанцінаўны Крупскай. Наша радзіма, наша партыя страцілі адданую дачку савецкага народа, выдатнага большэвіка, бліжэйшага друга Леніна, вернага савецкага Сталіна.

Усё сваё жыццё аддала Надзежда Канстанцінаўна справе народа, справе партыі, пачынаючы з першых крокаў у масы вялікіх ідэй камунізму. Надзежда Канстанцінаўна ўсё свае сілы аддавала барацьбе за нашу савецкую сацыялістычную культуру, за ўдзяленне і ўмацаванне новай маралі, за

высокай якасці сапраўднага савецкага чалавека, за ўстойлівую і здаровую сям'ю. Яна з'яўлялася вялікім другам нашай савецкай дзяржавы, нашага савецкага народа. Надзежда Канстанцінаўна ўсё сваю невычарпальную энергію аддавала справе народнай асветы, справе камуністычнага выхавання.

Надзежда Канстанцінаўна была вялікім педагогам і для нашага новага, юнага пакалення і для нас — савецкага настаўніцтва.

Глыбока перажываючы велізарную ўтрату дарагой Надзежды Канстанцінаўны, мы, настаўнікі, абяцаем працаваць яшчэ больш, яшчэ лепш.

Светлы вобраз гэтага выдатнага чалавека, вобраз гераічнай рускай жанчыны, прысвечанай усё сваё жыццё шчыраму чалавечеству, натхняе нас на барацьбу за далейшы перамогі камунізму.

З усіх канцоў краіны прадаўжаюць паступаць спачувальны працоўныя у сувязі са смерцю Надзежды Канстанцінаўны Крупскай.

— Цяжка сазнаваць, — пішучь работнікі Краснаарскага музея, — што смерць вырвала з нашых радоў няўтомнага большэвіка. Жыццё і дзейнасць Надзежды Канстанцінаўны Крупскай — яркі прыклад беззаветнага служэння народу. Вобраз яе назаўсёды астанецца ў нашых сэрцах.

Калектыву халаднічае аб прысвечанні Краснаарскаму музею імені Н. К. Крупскай.

— Мы, савецкія настаўнікі, — адуляюць работнікі кіеўскіх сярэдніх школ № 75, 80, 84, — клянёмся, што

КРАІНА Ё ЖАЛОБЕ

будзем з такой-жа энергіяй, з якой працавала Н. К. Крупская, выхоўваць падрастаючае пакаленне ў духу камунізму, у духу глыбокай адданасці любімай радзіме і бязмежнай нанаўсё да ворагаў народа.

Жалобныя сходы і мітынгі адбыліся на нафтавых промыслах, фабрыках і заводах Баку, у раёнах Азербайджана, на заводах, у калгасах, устаноках, школах Іркуцкай вобласці, на прапрамысловых і навуцальных устаноках Кіраваблада, на Саратаўскай трыкатажнай фабрыцы імені Крупскай, у Тамбоўскай сярэдняй школе № 6, у Казахскай дзяржаўнай педагогічным інстытуте, на Алма-Ацінскай швейнай, у сям'і Шустэнікі і інш. (ТАСС).

Скарочаная стэнаграма.

